Súd:	Okresný súd Malacky
Spisová značka:	6C/359/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1304111003
Dátum vydania rozhodnutia:	21. 06. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Katarína Ondrejáková
ECLI:	ECLI:SK:OSMA:2011:1304111003.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou JUDr. Katarínou Ondrejákovou v právnej veci navrhovateľa: Z. zast. advokátom JUDr. Milanom Fulcom, AK Živnostenská 2, Bratislava, proti odporcovi: S. o náhradu nemajetkovej ujmy rozhodol

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy 3.319,39 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania 1.926,08 Eur na účet JUDr. Milana Fulca č. XXXXXXXXXX/XXX . vedený v Y. do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal ochrany osobnosti spojenej s náhradou nemajetkovej ujmy vo výške 100.000,- Sk. Návrh zdôvodnil tým, že odporca bol vydavateľom dvojtýždenníka „Kurier“, ktorý v čísle 3 v mesiaci máj 2003 na titulnej strane pod názvom „Zneužili právomoci?“ uverejnil článok, s pokračovaním na strane č. 3 označeného čísla. Predmetom článku sú tvrdenia týkajúce sa postupu pracovníkov oddelenia lesného hospodárstva Okresného úradu Senec vo veci uznania poľovného revíru S. a ďalšie okolnosti ohľadne výkonu práva poľovníctva v tomto revíre, o ktorý sa uchádzali súčasne poľovné združenie S. / ďalej len PZ S. a poľovná spoločnosť K. /ďalej len K./. V predmetnom článku v časti označenej medzititulkom „Zapoľovali si aj funkcionári okresného úradu?“ sa uvádza: „Na pikantnosti sporu pridáva personálne pozadie seneckých poľovníckych spoločností. Už tri roky je predsedom K. súčasný primátor Senca F.. Jeho náprotivkom v K. je sudca Okresného súdu Bratislava III Z.“ Toto tvrdenie je síce pravdivé, avšak údaj o tom, že konkrétny občan je členom určitého združenia je osobný údaj, pretože sa týka jeho osoby resp. súkromia, do ktorého patrí aj údaj o realizácii záujmov občana združovaním sa a účasťou na činnosti združenia, v danom prípade poľovníckeho združenia. Právo na ochranu osobných údajov ako špecifická forma ochrany súkromia zahŕňa aj právo každého jednotlivca na utajenie resp. zneprístupnenie informácií o svojej osobe resp. o svojom súkromí. Jednotlivec má právo rozhodnúť podľa vlastného uváženia, či a v akom rozsahu bude údaj z jeho súkromného života zverejnený t.j. sprístupnený iným. Odporca bez súhlasu navrhovate-ľa zverejnil údaj týkajúci sa jeho osoby resp. súkromia o jeho účasti v K., ktorej jej zároveň predsedom a tým zasiahol do práva navrhovateľa na ochranu súkromia zaručeného ústavou a normami občianskeho práva konkrétne § 11 Občianskeho zákonníka. Naviac zverejnenie uvedenej informácie zo súkromia žalobcu vzhľadom na obsah článku bolo pre objektívne informovanie verejnosti bezvýznamné, teda táto informácia neslúžila verejnému záujmu, ale mala viesť najmä k tomu, aby u čitateľa bol vyvolaný dojem, že obsah článku je senzačný, čo preukazuje aj použitý výraz „na pikantnosti sporu“. Odporca v súvislosti so zverejnením súkromnej informácie, že predsedom PS Poles je JUDr. Roman Fitt, sudca Okresného súdu Bratislava III uviedol ďalej v časti článku s medzititulkom „Zapoľovali si aj funkcionári okresného úradu?“ nasledovné_ „I. si údajne zapoľovali aj iní.“ Ako je preukázateľné z knihy návštev

v poľovnom revíri, boli častými hosťami funkcionári okresnej štátnej správy“ píše sa v stanovisku MP SR ešte zo dňa 26. augusta 2002.“ Uvedené tvrdenie je nepravdivé, nakoľko nešlo o funkcionárov, ale o jedného funkcionára štátnej správy. Vzhľadom na celý obsah článku, v ktorom sa uvádzajú tvrdenia zo správy vypracovanej Ministerstvom pôdohospodárstva SR /ďalej len MP SR/, v ktorej sa konanie pracovníkov oddelenia lesného hospodárstva Okresného úradu Senec pri rozhodovaní o uznaní revíru S. hodnotí ako neodborný a svojvoľný výkon štátnej správy, dokonca ako trestný čin zneužitia právomoci verejného činiteľa je uverejnenie nepravdivého tvrdenia o častých návštevách funkcionárov štátnej správy v súvislosti s uverejnením mena a priezviska žalobcu, výkonu funkcie predsedu K., jeho profesionálneho zaradenia ako sudcu Okresného súdu Bratislava III. vo vzťahu k navrhovateľovi znevažujúce. Na základe zverejnenia vyššie uvedených tvrdení mohla čitateľská verejnosť dospieť k názoru, že K. v priebehu konania vo veci poľovného revíru S., ovplyvňovala funkcionárov štátnej správy ich pozývaním na poľovačky do revíru, ktorého sa rozhodovanie týkalo a navrhovateľ - sudca a zároveň predseda poľovnej spoločnosti sa na tomto konaní vykazujúceho znaky nepriamej korupcie spolupodieľal, minimálne o tomto protiprávnom postupe vedel a toleroval ho, hoci v súčasnosti sú čo i len náznaky korupčného správania verejnosťou hodnotené veľmi negatívne a obzvlášť, keď sa to týka sudcu. Hoci len nepriamo uverejnené nepravdivé tvrdenie v súvislosti s osobou žalobcu bolo objektívne spôsobilé ohroziť česť, dobrú povesť a úctu, ktorú žalobca v spoločnosti požíva.

Neoprávnený zásah žalovaného do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa už v sú- časnosti netrvá, ale následky tohto zásahu trvajú. Po uverejnení článku sa navrhovateľ v dô-sledku tvrdení uvedených v článku stal terčom ironických a uštipačných poznámok nie len v mieste bydliska, na pracovisku, ale aj zo strany niektorých kolegov sudcov, ako aj zo strany niektorých členov poľovníckych združení, v dôsledku čoho sa často dostával do jemu veľmi nepríjemných situácií. Preto je potrebné, aby odporca odstránil následky týchto zásahov pri-meraným zadosťučinením, za ktoré navrhovateľ považuje morálne zadosťučinenie zverejne-ním ospravedlnenia za zverejnenie súkromných údajov a nepravdivých údajov difamujúceho charakteru v súvislosti s osobou navrhovateľa. Vzhľadom na to, že bola v značnej miere zní-žená vážnosť navrhovateľa v spoločnosti, navrhovateľ požaduje aj náhradu nemajetkovej uj-my. Zníženie vážnosti svojej osoby v značnej miere navrhovateľ vidí v tom, že k uverejneniu údajov súkromného charakteru a nepravdivých údajov difamujúceho charakteru došlo v perio-diku síce regionálnej pôsobnosti avšak predmetný článok bol zverejnený aj prostredníctvom internetu na stránke www.kuriermedia.sk <http://www.kuriermedia.sk>. Predmetné údaje tak mali širokú publicitu, čo zakladá nárok navrhovateľa domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú navrhovateľ požaduje vo výške 100.000,-Sk.

Okresný súd Bratislava IV. rozsudkom č. k. MA XC XXX/XX-XXX . 10.07.2007 vyhovel návrhu navrhovateľa a zaviazal odporcu na povinnosť v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku na tej istej strane a rovnakým písmom ako boli údaje, ku ktorým sa ospravedlnenie vzťahuje, uverejniť ospravedlnenie tohto znenia:

Dvojtýždenník Kurier v mesiaci máj 2003 uverejnil článok na titulnej strane a na strane č. 3 pod názvom „ Zneužili právomoci?“, v ktorom okrem iného uviedol: „ Na pikantnosti sporu pridáva personálne pozadie N. poľovníckych spoločností. Jeho náprotivkom v K.e sudca Okresného súdu Bratislava III Z..“ Vydavateľ dvojtýždenníka Kuriér S.- U. sa Z. za uverejnenie súkromných údajov bez jeho súhlasu o s p r a v e d l ň u j e. Tiež sa ospravedlňuje za zverejnenie údajov: V S. si údajne zapoľovali aj iní. „Ako je preukázateľné z knihy návštev, v poľovnom revíri boli častými hosťami funkcionári okresnej štátnej správy“ píše sa v stanovisku MP SR ešte zo dňa 26.augusta 2002, pretože sú nepravdivé.

Zároveň zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy v sume 100.000,- Sk a trovy konania, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti rozsudku podal odporca odvolanie, pričom odvolací súd napadnutý rozsudok v časti ospravedlnenia potvrdil a v časti o náhradu nemajetkovej ujmy a trov konania rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konania. Poukázal na to, odporca hrubým spôsobom zasiahol do osobnostných práv navrhovateľa. Napriek záveru, že výroky v predmetnom článku sú spôsobilé privodiť navrhovateľovi ujmu na jeho osobnostných právach a za tento zásah je odporca povinný niesť zodpovednosť, bolo v danej veci priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch predčasné. Súd môže priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch iba vtedy, ak je dokazovaním preukázané, že osobná ujma je spojená so zvlášť citeľným znížením a sťažením postavenia navrhovateľa v kruhu, kde sa pohybuje. Konanie

o náhrade nemajetkovej ujmy je v zmysle § 13 ods. 2 OZ je konaním návrhovým a ak navrhovateľ v návrhu označil dôkazy na preukázanie rozsahu zásahu, bolo potrebné tieto vykonať. Súd bez akejkoľvek konkretizácie v polohe všeobecnej úvahy ponechal tvrdenie navrhovateľa o spochybnení profesionálnej cti a vážnosti postavenia navrhovateľa ako sudcu. a preto závery prvostupňového súdu nie je možné vziať za dôkazné podložené. Pokiaľ ide o vyjadrenie miery a rozsahu ujmy, treba vychádzať z následnej reakcie, ktorú zásah vyvolal v rodinnom, pracovnom, spoločenskom a inom prostredí a správanie odporcu po zásahu do osobnostných práv v príčinnej súvislosti s následkami, ktoré navrhovateľ pociťoval v tomto prostredí, je úplne bez právnych následkov. Mieru závažnosti treba zisťovať dokazovaním a posúdiť na základe poznania a vyhodnotenia vyššie spomínanej rekcie.

Navrhovateľ v ďalšom nenavrhol vykonať ďalšie dôkazy. Poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR s tým, že nesúhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu v jeho zrušujúcej časti, keďže je v rozpore s ustanovením § 13 Občianskeho zákonníka a k nej prislúchajúcou judikatúrou. Zo znenia tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že nárok na priznanie nemajetkovej ujmy vzniká v prípade, ak morálne zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 OZ sa nezdá postačujúce, pritom záver o tom, kedy morálne zadosťučinenie nie je postačujúce, možno vyvodiť z rozličných skutkových okolností a to aj, ale nie len z prípadu, že zásahom do osobnostných práv bola znížená dôstojnosť alebo vážnosť v značnej miere, ako v rozhodnutí uviedol odvolací súd. Rovnaký výklad ustanovenia ň§ 13 ods. 2 OZ vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 136/2004 zo dňa 29.11.2005, tiež 3Cdo 137/2008 a sp. zn. 2Cdo 209/2004 zo dňa 31.05.2005, kde súd pri priznaní nároku na nemajetkovú ujmu vychádzal z toho, že zadosťučinenie v zmysle § 13 ods. 1 OZ sa nezdá postačujúce tiež v tom prípade, ak medzi zásahom do osobnostných práv a poskytnutím ochrany je značný časový odstup, vtedy morálna satisfakcia neplní svoj účel, míňa sa účinkom, čím je daný dôvod na priznanie finančného zadosťučinenia, lebo len takéto zadosťučinenie môže dostatočne kompenzovať nerovnováhu, ktorá v dôsledku zásahu nastala.
Zo znenia § 13 ods. 3 OZ vyplýva, že pri určení výšky finančného zadosťučinenia sa prihliadne na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
Nesúhlasil preto s konštatovaním odvolacieho súdu , že rozhodnutie prvostupňového súdu ohľadne náhrady nemajetkovej ujmy nie je dôkazné podložené. Vykonaným dokazovaním (výsluchmi účastníkov, svedkov, listinnými dôkazmi) podľa navrhovateľa bolo skutkovo preukázané, že morálne zadosťučinenie v podobe ospravedlnenia nie je postačujúce vzhľadom na to, že vážnosť navrhovateľa v spoločnosti bola znížená v značnej miere, a to v prvom rade vzhľadom na rozsah zásahu, kedy mal súd preukázané, že článok, ktorým bolo zasiahnuté do osobnostných práv navrhovateľa bol uverejnený síce v periodiku regionálneho dosahu, avšak jeho zverejnením na internete mal zásah širokú publicitu, teda rozsah zásahu bol značný. Ďalším dôvodom zníženia vážnosti navrhovateľa v spoločnosti je značná intenzita zásahu. Súd mal preukázané listinným dôkazom a to obsahom článku, že navrhovateľ bol v článku nepochybne identifikovaný uvedením mena a funkcie ako sudca Okresného súdu Bratislava III. Sudca je osobou verejného záujmu ako predstaviteľ jednej z troch moci v štáte, s čím je samozrejme spojené mimoriadne citlivé spoločenské vnímanie jeho osoby ako aj prejavov spravania sa. V predmetnom článku boli v súvislosti s osobou navrhovateľa uverejnené nepravdivé a zavádzajúce údaje, na základe ktorých mohol byť navrhovateľ spájaný s nepriamou korupciou, resp. s tým, že o nej vedel alebo ju toleroval. Prejavy korupcie sú spoločnosťou veľmi citlivo vnímané a o to viac ak je táto uvádzaná s osobou sudcu. Vzhľadom na osobu sudcu ako aj osobu navrhovateľa vykonávajúceho funkciu sudcu, ktorý bol spájaný v článku s nepriamou korupciou je intenzita zásahu značná. Ďalším dôvodom, pre ktorý súd považoval morálnu satisfakciu za nepostačujúcu bolo zistenie, že článok, ktorým došlo k zásahu do osobnostných práv bol uverejnený v máji 2003 a ochrana vo forme právo-platného rozsudku, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť uverejniť ospravedlnenie, resp. ktorý poskytoval určitú morálnu satisfakciu navrhovateľovi. Bol vydaný až v roku 2009, teda po uplynutí šiestich rokov od zásahu, čo možno považovať za značný časový odstup, v dôsledku čoho sa morálna satisfakcia míňa účinkom a nerovnováhu medzi zásahom a poskytnutou ochranou možno odstrániť len poskytnutím finančného zadosťučinenia.
Ďalej uviedol, že v prvostupňovom rozhodnutí súd správne prihliadol pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy na okolnosť, že zverejnenie údajov, že navrhovateľ je aj sudcom Okresného súdu Bratislava III nebolo vôbec pre informovanie verejnosti potrebné, ale tento údaj bol zverejnený len v záujme senzácie, resp. z dôvodu vyššej atraktivity uvedeného článku, teda zo zištných dôvodov. Poukázal na to, že v súčasnosti je nerovnováha medzi zásahom a poskytnutou ochranou ešte väčšia, ako v čase rozhodovania prvostupňového súdu, pretože odporca už nevydáva dvojtýždenník „Kuriér“, v ktorom bol článok uverejnený, a teda, aj keď má právoplatný rozsudok, ktorý ukladá odporcovi povinnosť ospravedlniť sa mu, tento už nemožno reálne vykonať a odporca si túto povinnosť doposiaľ nesplnil.

Za daného stavu už táto skutočnosť je dôvodom pre rozhodnutie o náhrade nemajetkovej ujmy, ktorá jediná môže byť v tomto prípade satisfakciou za zásah do osobnostných práv navrhovateľa. ZA toho dôvodu žiadal, aby súd opäť priznal navrhovateľovi aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v súlade s jeho návrhom.

Odporca vo svojom písomnom stanovisku uviedol, že navrhovateľ podal vo svojom vyjadrení klamlivé a zavádzajúce informácie, ktoré nie sú v súlade s dobrými mravmi.
Poukázal na to, že predmetný článok nebol uverejnený na internete z dôvodu umiestňovania článkov z daného čísla, pretože nemali vytvorenú rubriku pre titulný článok a v zhone na predmetný článok zabudol, lebo bol posledný, ktorý sa mal spracovať. Navrhovateľ prisľúbil zabezpečiť CD s kópiou uverejneného článku na internete. V konaní takéto CD nebolo oboznámené. Čo sa týka tvrdenia navrhovateľa, že uvedenie jeho funkcie sudcu v článku bolo len z dôvodu vyššej atraktivity článku z hľadiska senzácie a teda zo zištných dôvodov, tak regionálny magazín Kuriér sa nepredával, ale rozdával zadarmo a bol neziskový.
Odporca nepovažuje uvedenie pravdivých údajov pre čitateľov za senzáciu. Sudca , ak vykonáva verejnú činnosť predsedu občianskeho združenia, by mal strpieť to, že v súvislosti s jeho pôsobením na čele združenia sa uvedie aj jeho pracovné zaradenie. Vydávanie magazínu bolo ukončené v novembri 2005 v okrese N. a do mája ešte v okrese K.. Vydávať ho prestal z dôvodov ekonomických, zdravotných a sociálnych.
Odporca sa na pojednávanie nedostavil, napriek riadnemu predvolaniu, svoju neúčasť neospravedlnil, preto súd pojednával a vec rozhodol v jeho neprítomnosti podľa § 101 ods. 2. O. s. p.
Súd sa oboznámil s listom odporcu zo dňa 14.10.2009, z výpisom živnostenského registra, stanoviskom navrhovateľa a stanoviskom odporcu.
Z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že odporca od aj naďalej podniká pod obchodným menom S. U. so sídlom O. v oblasti rozširovania periodických a neperiodických publikácii, pričom v prevádzku na Z. ukončil dňom 5.6.2008. Od 4.6.2008 si opäť obnovil činnosť v oblasti vydavateľskej činnosti.
Odporca založil do spisu list zo dňa 14.10.2009, adresovaný navrhovateľovi, v ktorom uvádza, že takouto cestou mu chce zaslať osobné ospravedlnenie, ktoré bolo potvrdené odvolacím súdom s tým, že ho osobne mrzí, ak navrhovateľovi uverejnením jeho mena v spomínanom článku v časopise Kuriér vznikli nepríjemnosti. V liaste uvádza, že magazín Kuriér prestal vydávať v novembri 2005, a preto už nie je možné ospravedlnenie uverejniť v tomto magazíne. Snažil sa pred troma rokmi spustiť vydávanie iného časopisu s podobným názvom, ale nepodarilo sa mu to. Z týchto dôvodov ho požiadal o ukončenie predmetného sporu.

Podľa § 13 ods. 1 Obč. zák. fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených so práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa čl. I. kódexu novinárskej etiky novinár urobí všetko potrebné, aby verejnosti podával informácie pravdivé, overené a odborne fundované. Pravdivosť informácií predpokladá, že fakty ako i základ, sa podávajú čo najobjektívnejšie, v ich pravom kontexte, bez skresľovania a zamlčovania súvislostí a s primeraným uplatnením tvorivých schopností novinára.

Podľa čl. II. citovaného kódexu novinár bez súhlasu príslušnej osoby nesmie písať tak, aby zasahoval do jej súkromného života, nesmie znižovať dobré meno, pokiaľ osoba sama nepostupuje protizákonne a nevzbudzuje verejné pohoršenie. Neuverejní rozhovor, ak si to neželá, vyhovie jej, ak chce výpoveď autorizovať. V záujme objektívnosti usiluje sa v štádiu prípravy alebo realizácie svojho diela dať slovo všetkým zainteresovaným.
Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy musí mať súd preukázané, že sú tu okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa ustanovenia § 13 ods. 1 OZ, a to najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých navrhovateľovi vzhľadom na postavenie navrhovateľa v rodine a spoločnosti.
Pokiaľ morálne zadosťučinenie nie je postačujúce so zreteľom na zníženú dôstojnosť alebo vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti, a to nielen v bežnej, ale v značnej miere, má taká osoba právo na peňažnú

satisfakciu. Toto právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch má fyzická osoba aj vtedy, keď morálna satisfakcia už nie je aktuálna.
Výšku peňažného zadosťučinenia súd určuje na základe voľnej úvahy, ktorá však nemôže byť svojvôľou. Zákon ustanovuje súdu povinnosť prihliadnuť pritom na dve hľadiská, a to tak na závažnosť vzniknutej ujmy, ako aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Určenie výšky peňažnej satisfakcie má byť s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu v súlade s požiadavkami spravodlivosti. Samotná závažnosť ujmy vzniknutej v dôsledku neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti nie je jediným a výlučným kritériom pre určenie výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určení tejto výšky súd musí prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Tieto okolnosti môžu byť významné tak u osoby postihnutej, ako aj u osoby, ktorá neoprávnený zásah spôsobila.
Súd po doplnení dokazovania opätovne rozhodol o návrhu navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy tak, že navrhovateľovi priznal túto náhradu v uplatnenej výške 100.000,- Sk (3.319,39 Eur). Pri rozhodovaní súd prihliadol na viaceré skutočnosti. V konaní bolo právoplatne preukázané, že odporca hrubým spôsobom zasiahol do osobnostných práv navrhovateľa, za čo mu bola uložená povinnosť ospravedlniť sa spôsobom, ako je uvedené v rozsudku Okresného súdu Malacky č. k. MA XC XXX/XX-XXX zo dňa 10.júla 2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava č. k. 9Co 93/08- 166 zo dňa 14.05.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 28.09.2009. Toto právoplatné rozhodnutie súdu o povinnosti odporcu ospravedlniť sa navrhovateľovi za zásah do osobnostných práv už nie je možné vykonať, keďže odporca v priebehu konania ukončil vydávanie periodika „Kuriér“, a teda uloženú povinnosť už nemôže v súlade s rozsudkom vykonať. Okrem toho v súlade s platnou judikatúrou súd pri priznaní nemajetkovej ujmy vychádzal z toho, že zadosťučinenie v zmysle § 13 ods. 1 OZ je nepostačujúce aj z dôvodu, že k zásahu došlo v máji 2003 a ochrana vo forme morálnej satisfakcie bola navrhovateľovi priznaná až v roku 2009 . Medzi zásahom do osobnostných práv navrhovateľa a poskytnutím ochrany je značný časový odstup, čím morálna satisfakcia neplnila svoj účel, míňa sa účinkom (a je medzi tým už nevykonateľná), čím je daný dôvod na priznanie finančného zadosťučinenia, lebo len takéto zadosťučinenie môže v danom prípade dostatočne kompenzovať nerovnováhu, ktorá v dôsledku zásahu nastala. V neposlednej miere súd opäť prihliadol aj na skutočnosť, že intenzita zásahu uverejnením tohto článku bola značná, keďže na strane navrhovateľa ide o sudcu, ktorý požíva v spoločnosti vážnosť, je osobou, ktorá podlieha mimoriadne citlivému vnímaniu verejnosti z hľadiska prejavov jeho správania. V predmetnom článku boli v súvislosti s osobou navrhovateľa uverejnené zavádzajúce údaje, na základe ktorých mohol byť navrhovateľ spájaný s nepriamou korupciou, resp. s tým , že o nej vedel alebo ju toleroval
a to s prihliadnutím na skutočnosť, že článok, aj keď uverejnený v periodiku regionálneho dosahu, bol zverejnený na internete a teda zásah mal širokú publicitu.

Na základe všetkých týchto skutočností súd rozhodol opäť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ, ktorý mal vo veci plný úspech súd priznal náhradu trov konania v sume 2.418,69 Eur. Trovy predstavujú zaplatený súdny poplatok 7.000,- Sk(232,36 Eur) a odmenu advokáta v sume 2.186,33 Eur. Odmena advokáta predstavuje sumu 1.238,68 Eur za 7 úkonov právnej pomoci po á 3.650,- Sk (121,16 Eur) podľa vyhl. č. 163/2002 Z. z. a vyhl. č. 655/2004 Z. z. (príprava a prevzatie, podanie návrhu a účasť na pojednávaniach dňa 27.02.2006, 26.04.2006, 26.06.2006, 15.05.2007 a 10.07.2007) s režijným paušálom 128,- Sk za jeden úkon, 136 ,- Sk za jeden úkon, 3x po 164,- Sk a 2x po 178,- Sk, za účasť na dvoch odročených pojednávaniach dňa 09.11.2005 a 24.01.2006) v sume po jednej štvrtine ceny úkonu t. j. po á 912,50 Sk (30,29 Eur), spolu v sume 60,58 Eur s režijným paušálom 150,- Sk za jeden úkon a 164,- Sk za jeden úkon, za jeden úkon právnej pomoci v sume 121,16 Eur (pojednávanie dňa 12.10.2010) s režijným paušálom 7,21 Eur, za jeden úkon právnej pomoci v sume 145,40 Eur (pojednávanie dňa 21.06.2011) (121,17 Eur + 20% DPH), s režijným paušálom 8,89 Eur, cestovné v sume 277,77 Eur a náhrada straty času v sume 177,27 Eur (1 cesta do Malaciek a späť v roku 2005 za 2 polhodiny po 250,- Sk, za 4 cesty v roku 2006 po 8x 273,- Sk, za 1 cestu v roku 2007 po 2x 12,02 Eur, za 1 cestu v roku 2011 po 2x 12,35 Eur) spolu v sume 1.926,08 Eur. Trovy konania je povinný odporca uhradiť na účet advokáta v súlade s § 149 ods. 1 O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd, písomne, dvojmo. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 O.s.p.) Ak odporca nebude dobrovoľne plniť povinnosť, ktorá mu bola uložená rozhodnutím, možno navrhnúť jeho exekúciu.